

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

38. Quid Capitulum, sede vacante circa beneficia possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

aut consuetudinē vigore alicui, qui Beneficiū Ecclesiastīcē receperit, siue recipiendo occasione arcatus non fuerit, concedere. Si eō cōfusat, Capitulum contrāueniens Ecclesiastīco subiacet interdicto, & si ordinati, sī in minoribus ordinib., constituti fuerint nullo priuilegio Clericis; præterim in Criminalibus gaudium satui Pralatis sī ipsi iure suspensi.

Dēcimo octauo quæritur, An capitulum Sede vacante Vicarium Generalem in spiritualibus & temporalibus, cōstituere possit? Potest, ut patet ex Clemē. I. & 2. de Hēret. Paūl. part. 2. quæst. vlt. Rebus. in trax. t. de dēnolus. num. 62. Capitulum enim iurisdictionem ordinatiā habet, ut supra dixi. Sed qui tālem habet iurisdictionem, potest iudicē dare. Item potest ex Canonis al. quem huic muneri obēndō p̄ficiere, cui debitū spēndū solutio. Potest itidem aliqui vnius tantum causē cognitionem delegare, & plures Vicarios aequē p̄ficiēre, cōsūtare, sicut posset Episcopus, p̄tērē potest Vicarium a se cōstituere ad nūtūm reuocare: quod si aliquem c̄ravuit, cui iure iurando promiserit se eum nunquam reuocatur, deinde reuocauerit, rata & firma erit reuocatio; sed Canonici erunt per iuri. Vnde eiusmodi Vicarii solent cum Capitulo paciē, ea conditione, ut nunquam ab officio remouantur, p̄tērē constitutis, & iure iurando firmatis. Eadem ratione Capitulum potest Ecclesia vacanti Oeconomū p̄ficiere ex cap. Cum vōs, & Of. Ord.

Dēcimo nono quæritur, Intra quantum tempus sede vacante Vicarium cōstituere Capitulum debet? In Concil. Triden. Sess. 14. cap. 10. sic statutum est: *Capitulum sedē vacante, ubi fructuum percipendorum ei munus incumbit, Oeconomū unum, vel plures, ad diligētē decernat, qui rerum Ecclesiasticarum & p̄sonarum curam gerant, quasi rationem et, ad quem pertinebūt, sint redditū. Item efficacem sen. Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi cōstituere, vel existēre cōfirmare omnino tenetur, qui saltem in iure Canonis sit Doctor, vel Licentiarus, vel aitiam quantum fieri poterit, idoneus: si secus factū fuerit ad Metropolitanū deputatio huiusmodi deuoluitur: & si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitulumque, ut p̄ficiatur, negligēt, tunc antiqui Episcopūs ex Suffraganeis in Metropolitano, & propinquorū Episcopūs in exempla Oeconomū, & Vicariū idoneos possit cōstituere. Episcopūs vero ad eandem Ecclesiam in canentes promotus, ut ex iis, qui ad eum p̄ficiant, ab eisdem Oecono, Vicario, & aliis quibz cōficiēbūt, & administratoribz, qui sedē vacante fuerint à Capitu, o, vel ab aliis in eīa locū cōstituti, etiam si fuerint ex eodem Capitulo, rationē exigat officiorū, iurisdictionis, administratiōis, aut cuius/quinque eorum materiis: si eos punire, qui in eorum officio seu administratione deliquerint, etiam si p̄dicti Officiales, redditū rationē, à Capitu, vel à deputatis ab eodem, abolutionem, aut liberationem obtinuerint. Eisdem quoque Episcopo tenetur Capitulum descriptū ad Ecclesiam pertinentibz, si que ad Capitulum pertinerent, rationē redēre.*

CAP. XXXVIII.

Quid Capitulum, sedē vacante circa Beneficia possit.

PRIMO quæritur, An possit Beneficia cōferre, quorum conferendorum ius ad solum Episcopūm pertinet, si viueret? Non potest, & illa, ne sedē vacante, & c. 1. de Institut. in sexto, & c. 1. §. Cum vero, ne sedē vacante, in sexto. Nec quicquā referit, si Episcopūm viueret, sine consilio, vel assensu Capituli Beneficia dare non posset, ut habetur in eod. cap. 1. §. Cum vero, ne sedē vacante in sexto. Potest si ius conferendi ad Episcopūm, & Capitulum communiter pertinet, tunc mortuo Episcopo, vel suspenso a cōfendis Beneficijs, potest Capitulum cōferre, cap. 1. cī. 10,

Nesēde vacante in sexto. Sed quānam ratio est, quare Capitulum nequāt cōferre Beneficia? Respondet, cum Glossa in cap. Cum olim de Maior. & obed. quia cōferte, in fructibus Beneficij numeratur: Sed fructus Beneficij, in cōtis futuro successori ipso iure referuantur, e. Quāq. de elect. in 6. & Clem. Statutum, eod. tit.

Secundo quæritur, An Capitulum possit p̄ficiēre Clericos à Patronis admittēre, atque cōstituere, ut possit Episcopus etiam sine Capituli consilio vel assensu? Potest, cap. 1. de Institut. in sexto. Glossa. Cum in illis, c. cum au. tem de Prab. in sexto. Eadem ratione potest electos legi time, & Canonice a Clericis cōfirmare electos Episcopūs c. Cum olim. de Maior. & obed. ibidem. Sloges, Quare Capitulum cōferte beneficia nequāt, cum tamen possit cōfirmare electos, & instituere p̄ficiēntes? Responde: Ioan. Andreas, in c. Quāq. de elect. in sexto, cōferte, non esse proprie actū iurisdictionis Episcopūs, cum nulli qui Episcopi non sunt, ius habant cōferrē Beneficia, & multi Episcopūs hac potestate cōfarent. Cōfirmare vero electos, & instituere p̄ficiēntes, sunt actū iurisdictionis Episcopalis, ut innuit in cap. Conquerente, de Offic. Ordinar. & in c. Cum ex iniuncto de Hēret. Sed hāc ratio non placuit Panormitanus, in c. Cum olim. de Maior. & obed. numero primo, & in tertio, quoniam cōferte Beneficia, iuste comuni ad Episcopūm pertinet, & alijs inferioribz non cōfentur, nisi speciālē, videlicet cōsuetudine, vel priuilegio Romani Pontificis. Quare dicendum est, id quod Glossa & Panormitanus in eod. cap. Cum olim, tradiērunt cōferte Beneficiū esse simpliciter voluntatis cōfirmare vere electos, vel instituere p̄ficiēntes, esse actū necessitatis, quia sunt ex legi imperati & debitiū enim cogitū Episcopus cōfimare eos, qui sunt Canonice electi, & eos in iure, qui sunt legitime p̄ficiēntes. Item cōferte Beneficiū sī p̄ donationem, ut notant Doctores in cap. Cum accessū de Constitut. ac cōfirmare, vel instituere, non item Accedit, quod cōferte, cōnnumeratur inter fructus Off. iij Episcopalis, Glossa in cap. Cum olim. de Maior. & obed. in tertio. Capitulo, & fructus referuantur successori in futuro, cap. Quāq. de elect. sexto, & Clem. Statutum, eod. tit. Atcomare, & instituere, non habentur in fructibus.

Sed quid dicendum, si Decanus, sive is, qui Capitulo p̄ficit, evita deceaserit sedē vacante, ac deinde Canonorum Collegium Titum in Decanum elegit, cum nam erit Titum electum cōfirmare? Responde: G. ol. cum Hostiensis in c. Episcopūs, de suff. negl. Pr. at in sexto, in verb. Debetis, penes Capitulum esse ius cōfimandi Titum, quia canonici quamvis congregati cōfident, quādem ut singuli, sed ut vniuersi cōfimant.

Tertio quæritur, An Capitulum possit a iurē refignatione beoeficiorū simpliciter, non permutatiois cāula factas, quas posset Episcopus approbare? De hac questione Paūl. in tract. Superioris allegato part. 2. nu. 1. Panorm. in c. Cum olim. de Maior. & obed. numero 2. vñsc. fīc. dubitatur, rectet. Auditores in Rota in hac questione vñsc. sensisse, quamvis plerique eorum cōfident posse Capitulum huiusmodi resignations admittēre, quia cuius est aliquem beneficī p̄ficiare, eius est resignationem recipere, iſſe Innoſtencio cap. Quod in dubijs de renuncijs, sed Capitulum potest iusta, & debita cāula Clericū a beneficio remouere, ergo & resignationem admittēre.

Deinde, quia aliquorū est resignations admittēre, quorum non est beneficia cōferte: possunt enim Episcopi recipere resignations beneficiorū, quorum conferendorū ius Romano Pontifici est reseruatū. Accedit, quod resignations admittēre non cāula permutatiois, sed simpliciter factas, est plerique necessestis, non voluntatis, nam iustis de causis beneficiarij aliquando sua beneficia deponunt, sive dimittunt. Hanc sententiam fecit Federicus in tractatu de permut. bon. fīc. q. 36. num. 63. Anton. in c. Quod in dubijs de renuncijs & Pomer. loco prædicto, Francus, c. dererū permūt. in sexto, Lapu. & Edm.

¶ Felin, in c. Cum olim, de Maiorit. Si ius conferendi beneficia resignata ad solum Episcopum pertineat, tunc Capitulum admittere quidem resignationem, sed non conferet beneficia resignata: si vero communiter ius conferendi spectet ad Episcopum, & Capitulum, tunc Capitulum poterit resignationes admittere, & beneficia resignata conferre: si autem ius conferendi pertineat ad aliquos inferiores, tunc Capitulum erit recipere resignations; sed beneficia resignata conferentij qui ius habent conferendi.

Quarto queritur, An Capitulum possit admittere resignations Beneficiorum non simpliciter, sed ex causa permutationis factas, hoc est, an possit recipere & approbare permutationes beneficiorum? Due sunt opiniones, una negat, altera affirmat. Veteres quidam negarunt: sed concedunt Federicus tract. de perm. beneficio, q. 36. *Lapus, Pasormitanus, & Felin in c. cum olim, de Maiorit. & obed. Cardinalis, & Imola, & Vitalinus cum Glossa in Clem. de rerum permis. Hac opinio est probabilius.* Ea vero intelligitur sic: Capitulum potest quidem recipere permutationes Beneficiorum, sed non conferre beneficia permutata, nisi ius conferendi ad ipsum pertinet, vel communiter ad Episcopum, & ad ipsum Capitulum, ita Glossa loco citato: sicut in simili potest Episcopus admittere resignationem beneficiorum, quod est Romano Pontifici referatum, sed nequit illud conferre, ut docent Federicus, & Lapus locis supra citatis, & Rebiffus in Praxi benef. tit. de depositio. n. 9. 4.

Quinto queritur, An Capitulum admittere queat postulationem, qua Praefati inferiores postulantur, & quam posset Episcopus approbare? Potest Paulin. p. 2. q. 4. n. 8. dummodo tamen nihil obici postulatio possit, in quo indiget Summi Pontificis Indulgentia.

Sexto queritur, An Capitulum conferre possit ea beneficia, quorum conferendorum potestas iure tantum deuoluta non ordinario, ad Episcopum pertinet? Verbi gratia, ob negligentiam, vel delictum inferiorum, quorum est aliquando ius beneficia conferendi, ad Episcopum ius ipsum conferendi deuolutum. Queritur, An huiusmodi beneficia deuoluta Capitulum conferre queat? Due sunt opiniones: Vna est Ioan. Monachi, & Archidiaci in cap. Quanquam, de elel. in sexto, negantium posse: quod probant, quia ut supra diximus, nequit beneficia conferre, que iure ordinario posset Episcopus: ergo multo minus, que non ordinario, sed accidenti, & extrinseco casu ad Episcopum deuoluuntur. Accedit, quod vbi Canones, & iura nihil distinguunt, nec nos distinguere debemus, sed iura in cap. 1. de institut. in sexto, & cap. illa, Ne sede vacante, simpliciter dicunt, non posse Capitulum beneficia conferre, quae ad solum Episcopum spectant.

Altera est sententia Ioannis Andreae in praedicto c. Quanquam, dicentis, posse Capitulum illa conferre, quia beneficia deuoluta concedere, est iurisdictionis, & proinde in Capitulum sede vacante transit: at potestas conferendi alia beneficia, que iure ordinario pertinent ad Episcopum, non est iurisdictionis, sicutidem multi Episcopi nulla conferunt: & contra multi, qui non sunt Episcopi, reperiuntur, penes quos est ius conferendi beneficia. Abbas modo primam, modo secundam sententiam sequitur. Nam in cap. Cum olim, de Maiorit. & obed. Ioannis Monachi opinionem amplectitur. Sed in cap. 2. Nescit vacante, cum Ioan. Andrea sentit. Prima opinio est recipienda, & videatur esse communis, eam habens Baldus in cap. Ne pro defessa, de elel. Felin in c. Cum olim, de Maiorit. Paulin. par. 2. q. 2. Rebiffus in Praxi benef. tit. de depositio. num. 93. nam eadem est ratio in beneficiis deuolutis, que in ceteris. Item quia iura, ut dixi, generaliter Capitulo denegant potestatem beneficia conferendi: Ergo generaliter non potest.

Neque obstat si dicas, Ergo eti diuina beneficiorum vacatio, sicutidem aliquando vacat diu sedes Episcopalis: Hoc nihil refert, quia potest interitem Capitulum Ecclesiam commendare, vel Oeconomum Ecclesiae preficere.

Septimo queritur, Au possit Capitulum post mensem conferre beneficium quod in Curia Romana habetur, &

tamen intta mensem non est à Romano Pontifice collatum? Scindendum est, in c. Liter. de proben. in sexto, Clementem I V. constituisse, ut beneficia in Curia Romana vacanta sint Summo Pontifici reservata: deinde vero in c. statutum. codem lib. & titul. Gregorius X. declarauit, ut si beneficia, quae in Curia Romana vacant, & Romano Pontifici reservantur, intra mensem Pontifex non conferat, eo elapo possint Episcopi conferre: ita tamen, ut ipsi per se, si praesentes existunt, conferant, vel si absint persuos Vicarios Generales in eorum dictis casibus commorantes, quibus id sit canonice commissum. Quæritur modo, An Capitulum sede vacante possit talia beneficia conferre, quae Summus Pontifex intra mensem non contulit? Paulinus, part. 2. q. 4. affirmat, id posse Capitulum. Sed Rebiffus loco citato, num. 98. negat, & hoc mihi videtur probabilius, quia iura, ut dixi, generaliter Capitulo denegant potestatem conferendi beneficia.

Obicit Paulinus in cap. statutum, supra citato: Conceditur Generali Episcopi Vicario, ut abente Episcopo, conferre queat: Cui ergo Capitulum non potest, quod Vicarius potest? Relpondeo, per Generales Vicarios, qui special mandatum accipiunt conferendi beneficia, posse talia beneficia conferri, non autem per Vicarios, qui solum accipiunt ab Episcopo generale mandatum obeundi munus, & officium suum. Sic Glosa in statutum supradicto. Et hinc est, ut Capitulum nequeat eiusmodi beneficia conferre, quia potestas conferendi talia beneficia conuenit Vicario ex Episcopi speciali mandato, quod Capitulum non habet. Item in c. statutum, hæc potestas permittitur Vicario, cui specialiter eam Episcopus commisit, ergo non Capitulo.

Octavo queritur, An Capitulum commendare queat Ecclesiæ, sive beneficia? Potest ad tempus videlicet, non in perpetuum, donec idoneus Beneficiarius detur. Sic Panormitanus in c. cum olim, de Maior. & obed. Innoc. in c. illa. Ne sede vacante, Ancharen. & Ioan. And in c. 1. cod. tit. in sexto. Rebiffus in Praxi benef. tit. de deuolut. num. 77.

Quid si intra sex menses Rector Ecclesiæ datus non fuerit, poteritne ultra id temporis commendare? Potest: Imo illud protrahere interim, dum fuetit de idoneo Rectori Ecclesiæ vacanti prospectum. Paulinus par. 2. q. 3. Rebiffus loco citato, num. 78. Nec inde quicquam Episcopo futuro detrahitur, quia si poterit conferre illud beneficium etiam inuito eo, aut non vocaro, cui commendatum est.

Quares, An Capitulum commendare valeat beneficium regulare Clerico seculari, & contrario? Teste Rebiffus num. 83. Petrus Perusinus in c. si confiteris, de Accusat. & Praepositus in c. Presbyteri, dif. 14. affirmant id posse. Sed merito Rebiffus haec sententiam confutat, nam id nec ipse episcopus, si vivere, facete posset, ut colligitur ex Clem. 1. de suppl. neglig. Pralat. Solius enim est Romani Pontificis regularia beneficia Clericis secularibus, & secularia Regularibus committere, cap. cum singula, de prob. in sexto: nisi fortasse dicas, ita solum præbere, ut conferantur, & verbum (Committere) accipere, prout estidem, quod commendare: nam beneficia conferuntur in perpetuum; commendantur, vel committuntur ad tempus.

Nono queritur, An Capitulum vnde beneficia queat? Rebiffus num. 100. tit. de deposito, affirmat posse vniuersitate in his casibus, in quibus posset Episcopus, dummodo per uniuersum nihil iuri Episcopali detrahatur. Et citat Cardinalem, & Imolam in Clem. 1. de statu. Monacho. Petrum Perusinum in tract. de union. Ecclesiastum, cap. 4. & Felinum in cap. cum olim, ad finem, de Maiorit. & obed. idem sensit Lapus, cap. 1. de maior. & obed. Sed Paulinus par. 2. q. 3. num. 17. videtur negare id posse Capitulum, quia per unionem beneficium, quod vniuersitate alteri, supprimetur, vel extinguitur, vel alienatur; at Capitulum supprimere, vel extinguere, vel alienare beneficium non potest. & ita dicendum est: nam per unionem beneficiorum minueretur potestas Episcopi: is enim vnius tantum beneficij conferendi ius haberet; cum ante unionem haberet potestatem duorum

beneficiorum. Ceterum superadi. Autores, tantum loquuntur de vno, per quam beneficia vnta manent aequaliter principalia. Loquuntur enim de vno, per quas nihil iuri episcopali detrahitur: at si beneficium vnitum alteri suprinxeretur, vel extingueretur, vel alienaretur, aliquid videceret esse iuri Episcopali detrahitum.

Dicimus queritur, An Capitulum possit praesentare, si episcopus ipse dominiuit, praesemandi ius habet? Non potest. Sit Cardinalis in cap. Presbyteri, dist. 24. Ioan. Andreas in cap. 1. de Maturi. Rebus. titul. de deuolut. num. 70. & ratio est, quoniam Capitulum nequit conferre: in verbo autem (conferend) continetur praesentare. Glos. in Clem. 1. de rerum permis. Item, quia conferre, & praesentare in fructibus beneficii numerantur. Glos. in cap. Cum olim. de Maturi. at fructus beneficii futuro successori referuantur, e quia sicut de elect. in 6. & Clem. statutum, eod. tit.

Videcimo queritur, An Capitulum possit beneficiarios dicituere, ut vulgo dicunt, hoc est, beneficio descrevere, & iemouere? Glos. in cap. Nullus, dist. 29. videtur negare. At Pauin. part. 2. q. 6. num. 1. & 2. testatur communem esse sententiam, id posse Capitulum, quia potest dixerit visitare, et diximus, in cuius nos inquietare, eos panire: ergo ob crimen poterit eos beneficiis privare.

Si roges, Nunquid etiam possit Abbatibus beneficium adimere? Respondeo cum Dominico, cap. 1. de panit. in 6. Cardinali, Clem. 2. de pao. qust. 4. & Panmolo locutato, non posse, quia Abbates a beneficio remouere, est causa ex numero etrum, quia Episcopo relevantur. Poterit tamen Abbari, vel senio confecto vel in ob labore laboranti ad utorem dare: sicut posset Episcopus, cap. 1. q. Si vero de Clerico agros in sexto.

C A P . XXXIX.

Aliæ questiones, de eadem re dissoluuntur.

AN Capitulum possit ius patronatus concedere his, qui fundauerint, vel aedificauerint, vel donauerint Ecclesiam? Potest, sicut potest episcopus, Gaspar Calderinus, confil. 3. de iure patron. Pauin. par. 1. qust. 10. num. 12. nam actus iurisdictionis est ius patronatus concedere, ac proinde ad Capitulum transit.

Scundo queritur, An Capitulum valeat cognoscere de causis feudalibus, de quibus cognoceret episcopus, si viueret? Minime, Ioan. Andreas in cap. Verum, de foro competenti. & Pauin. par. 1. qust. 10. num. 14. dicit esse communem sententiam. Et ratio est, quia hoc conuenit episcopo iure speciali, non communi. Hoc etiam est, ut nequeat Capitulum facere quas vocant nos inuestigant, aut veteres teno adie, aut quod vocatur fidelitatis iuslurandum à feudatarii recipere. Innoc. Hosten. Abba. in cap. Nihil. de elect.

Tertio queritur, An Capitulum cognoscere queat de causis matrimonialibus? Potest. Cardinali, & aliis in cap. Venient, de eo qui duxit in uxorem, Pauin. 1. par. qust. 10. num. 6.

Quarto queritur, An Capitulum succedit in his, que conueniunt episcopo iure delegato? Minime, quia non succedit nisi in iurisdictione, que conuenit episcopo iure ordinario, ut est communis opinio in c. Cum olim. de Maturi. Nihilominus tamen potest Capitulum sede vacante auctoritatem aliquam habere in iurisdictione, quamvis Episcopo generaliter auctoritate apostolica delegata, vbi necessarium videbitur negotium à Capitulo expediti, ita ut moram non patiatur. Invec. & Hosten. in cap. Ad absconditam, de Heret. Iona. Monachus, de Maturi. & obed. in 6. Paulus, Clem. 1. de Heret. Butritus, & Felic. in cap. Eam. te, de script. Pauin. parte 1. qust. 10.

Quinto queritur, An Capitulum possit aliquos ad honosum Doctoris, vel Magistri gradum promouere, sicut posset Episcopus? distinguendum est: aut ea potestas pertinet ad solum Episcopum, aut communiter ad E-

pi copum, & Capitulum. Si hoc secundum, ea manet potestas Capitulum sede vacante. Si primum, tunc ea potestas, vel iuste communis conuenit episcopo, vel iuste speciali. Si iuste communis, ad Capitulum transit, si speciali, non item. Glos. in Clem. ult. de Magist. Abbas, & Felic. in cap. Cum olim. de Major. Pausin. par. qust. 6. Rebus. in praxi beneficium deuolut. num. 69.

Sexto queritur, An Capitulum succedit cum cura, & auctoritate in exequendi. vlt. mis. testa. orum: voluntibus? Succeedit, sic Ioan. And. in cap. Joannes, de testam. & cap. 1. de Maturi. in 6. Imola, & Card. Clem. 1. de testam. Pauin. par. 2. qust. 7. Poterit igitur Capitulum sede vacante executores testamentorum compellere, ut piis defunctorum voluntates exequiantur intra annum, iuxta id, quod habuit in e. Nos quidem, id est testamentum. & Arthen. Hoc an plus, Codice fidicemiss. Poterit etiam pauperes el gere, in quo hredatas ad hunc usum velictum dilibutaur, vbi nulli catantes, vel executores ultimæ voluntatis sint dati, vel ex quia cam non carent. Ioan. Calder. conf. 10. de testam. Pauin. part. 2. qust. 7. Poterit idem executionis diem protograde. Dominic. in Addition. ad consilia Calderini. conf. 3. de off. Religiosos item piarum voluntatum executores potest compellere ad reddendas rationes. Pauin. par. 2. q. 7. nro 6. Valer etiam Capitulum, sede vacante, hereditate in ecclesiæ legatam adire: quam tamen si episcopus dimissum ecclæsiæ inuenierit, beneficio restitutionis in integrum repudiat. Par ratione potest Capitulum transigere, & compromissum facere. Pauin. parte 2. qust. 10. seprum, na. mer. 18.

Septimo queritur, An Capitulum succedit Episcopo in iurisdictione, quam ex conuentione habet, puta inter laicos Ecclesiarum colonos? Succeedit, Collect. mens in cap. cum olim. de Maturi. & obed. & ibidem Panormitanus, Pauin. p. 1. qust. 9. num. 6. vers. An autem Ecclesia.

Octavo queritur, An Capitulum sede vacante possit ei prescripciones acquirere, quæ sibi alioquin non competunt? Non potest, quia contra ecclesiæ prescriptionem non currit sed vacante. Glosa in c. de præscript. Pauin. & Felic. in c. ex transmiss. eod. tit. Rota decf. 212. in nouis, Pauin. par. 1. qust. 9.

C A P . XL.

De visitatione, qua Ecclesiastici Pastores, sine Prelati greges sibi commissos visitare coguntur.

PRIMO queritur, An Praefecti, sive Pastores Ecclesiæ, Rom. visitare ecclesiæ, & populos sibi conceditos quoannis communi iure cogantur? Coguntur, cap. de terminis, & Episcopum, & c. placuit 10. qust. 1. vnde episcopus dicet in suam visitare debet singulis annis: quod si p. legitime impeditus id impleri non possit, Presbiteros, aut Diaconos probatos mittat, qui visitationis officium obeant, cap. Episcopum. 10. q. 1.

Secundo queritur, An præscriptione tueri se quis possit, quo minus visitare a suo pastore, sive Prelato? Non potest, cap. Cum ex offici, de præscript. quemadmodum, acc. quemquam longi temporis præscriptio excusatum facit, ne suo Prelato patere debeat, capit. cum non liceat, de præscript. & cap. cum inter, de confut.

Tertio queritur, An visitandi ius contra Prelatum ordinarium possit quis præscribere, qui Prelatus non sit? Potest, cap. Cum ex offici, vers. & si alies, de præscript. & Panormitus & Felic. ibid. sive is, qui præscripsit existane quipiam Prelatus sit, sive etiam ipsius episcopo, quem per præscriptionem excludit subditus, Abb. & Felic. cap. cum ex offici, modo citate, quod ex proprii Prelati negligencia contingit, ut dicit Felic. in cap. num. 115. Quare si & is qui præscriperat, in eandem negligentia noram incurrit, & episcopus iam vigil esse velit, potest ius olim sua desidia intermissum, alterique ob diligentiam suam que-

sunt,